

De store tekniske fremskridt, der har fundet sted siden krydsningslovens vedtagelse i 1930, har bevirket, at der i dag fremstilles automatiske bomanlæg, der er så driftssikre, at faremomentet må anses for betydeligt mindre end ved manuelt betjente bomme. Automatiseringen medfører endvidere, at de tidsintervaller, hvor der er spærret for vejfærdslen bliver kortere. Foruden med de fornødne signaler m. v. mod toget må disse anlæg forsynes med en særlig afmærkning over for de vejfarende (lyssignal og klokkesignal m. v.), og denne

afmærkning bør naturligt ske efter indstilling fra det i henhold til lovens § 4 nedsatte udvalg, hvori vejmyndighederne, justitsministeriet og motororganisationerne er repræsenteret.

Da man imidlertid ikke ved krydsningslovens givelse kunne have automatiske bomanlæg af den heromhandlede type for øje, er lovens § 8 blevet således formuleret, at det kan forekomme noget tvivlsomt, om banernes bevogtningsforpligtelse er opfyldt ved anvendelse af automatiske helbomme, hvorfor denne paragraf foreslås ændret som anført.
